

Antiqvae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monvmenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illvstrandam,
Nvnqvam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

Epistola XXIX. Dulcissimæ dilectionis fratri, & amico in Christo charitate
salutem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](#)

mus, maximè vobis, vt verè dignum est, sanctissime patrem
qui vestram laudabili voce bonitatem sæpiissime domino
Regi sub præsentia multorum testium narrare solebat, &
egregiè pietatis per vos gesta, puræ fidei verbis, de vobis
proferte studuit: quatenus piæ dilectionis fidem ostende-
ret: & vestræ Almiratis amorem plurimorum mentibus
ingereret.

EPISTOLA XXIX.

Dulcissimæ dilectionis fratri, & amico in
Christi charitate salutem.

Ecclæs. 9.

A Mico antiquo, nous non est similis amicus. Qui fortunam sequitur, & tempora obseruat, qui iuxta loci qualitatem mutatur, nunquam verus fuit. O si vox ferrea esset, & omnes pili verterentur in lingas, vt vel sic ad aures tui cordis verba dilectionis meæ peruenire valuissent. Vel in tuo pectore, spiritus esset prophetæ, vt perspicere cordis mei arcana potuisset. Crederes utique quam suauissimo sapore tui amoris pectus meum impletetur.

Sed nunc quod valeo, faciam; hos paruos apices, magnæ indices charitatis tibi dirigo, vt per hos intelligas, quod vix intelligi potest: sicut flamma potest videri, tangi autem non potest: ita charitas in literis cerni potest, sed vix in animo scribentis sentiri valet.

Quasi scintillæ de igne sparguntur; ita dilectio literarum officio volat. Sed plurimi sunt, in quorum corde extinguitur: ideo gratius lucescit, ubi vel aliqua eius flammula ardescit. Quia in te frater sanctissime, veram inueni charitatem, ideo nulla terrarum spatia me prohibent, secundum oportunitatem portantis, cupiens te in Christo perenniter

enniter frui; cuius amor nostra vitinam implet corda, ut per eius dilectionem, nobis inuiolabilis permaneat fraternitas, cuius charitatem, sicut sacerdos Dei summi, sicut tuba cœlestis, sicut præco salutis, cunctorum ingerere coribus studeas.

Quidquid illius respuit sanctitas, instantissimè prohibe; quidquid illius diligit bonitas, ardentissimè prædica. Non terrena fragilitatis terreat potestas; non secularis ambitio sacerdotalem seueritatem compescat. Nolite timere eos, qui corpus possunt occidere: animam autem non possunt.

Esto omnibus vita lucerna, præuius viarū Dei, exemplum honestatis. Esto miseris consolatio, medicina vulneratis, afflictis consolatio: pastor, non mercenarius; domus Dei, nō speluncæ latronum: palma florens, oliua semper virens. Noli columbas Dei vendere. Gratis da, q[uod] gratis accepisti: Irreprehensibilem te ipsum in omnibus exhibe, vt vitia tua doctrina sit populi: vt & bona conuersatione tua adficiatur plurimi.

Lege diligenter obsecro, Euāgelia Christi: libros quoque alias Canonicæ auctoritatis. Sed & Pastorale Beati Gregorij Papæ sēpissime perscrutare. His epulis animam tuam pasce, vt habeas, vnde alias reficere valeas. Mei quoque obsecro, vt memoriam habeas inter Missarum solennia, & sacras orationes tuas; vt diuina clementia veniam mihi peccatorum, & coronam tibi meritorum præstare dignetur.

EPI.